

POSTANOWIENIE

Dnia 12 października 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szczepaniec

po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej
na posiedzeniu w dniu 12 października 2023 r., bez udziału stron
wniosku radcy prawnego L. J. o wznowienie postępowania zażaleniowego w
sprawie o sygn. akt I ZB 63/22

postanowił:

**stwierdzić niedopuszczalność wniosku o wznowienie
postępowania w sprawie o sygn. akt I ZB 63/23 i pozostawić
wniosek bez rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Pierwsza Prezes Sądu Najwyższego SSN Małgorzata Manowska zarządzeniem z dnia 29 listopada 2022 r. odrzuciła wniosek L. J. z dnia 14 listopada 2022 r. o zbadanie spełnienia przez SSN Wiesława Kozielowicza i SSN Marię Szczepaniec wymogów niezawisłości i bezstronności w sprawie II ZK 34/22, na podstawie art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 29 § 6 i n. ustawy z 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (dalej: u.SN), albowiem wniosek nie zawierał wymaganych ustawą elementów konstrukcyjnych i zarazem konstytutywnych, co powodowało konieczność jego odrzucenia, bez wzywania strony do usunięcia braków (art. 29 § 9 pkt 1 i 2 w zw. z art. 29 § 10 zdanie pierwsze u.SN).

Pismem z dnia 19 stycznia 2023 r. (data wpływu do Sądu Najwyższego) radca prawny L. J. wniósł o wznowienie prawomocnie zakończonego postępowania zażaleniowego w sprawie o sygn. akt I ZB 63/22 z uwagi na fakt, iż zarządzenie Pierwszej Prezes Sądu Najwyższego z dnia 29 listopada 2022 r. w sprawie o sygn.

akt I ZB 63/22 jest bezwzględnie nieważne albowiem zostało wydane w warunkach popełnienia przestępstwa z art. 233 § 1 k.k. w zw. z art. 235 k.k. ponieważ w zarządzeniu tym potwierdzono nieprawdę i fałszywie oskarżono radcę prawnego L. J., że nie jest on radcą prawnym (praktykującym) oraz, że wniosek radcy prawnego L. J. w sprawie o sygn. akt II ZK 34/22 nie został sporządzony przez radcę prawnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o wznowienie postępowania w sprawie o sygn. akt I ZB 63/22 jest niedopuszczalny.

Przedmiotem sprawy o sygn. akt I ZB 63/22 był wniosek L. J. o zbadanie spełnienia wymogów niezawisłości i bezstronności sędziów, zgodnie z procedurą określoną w art. 29 u.SN, dotyczącą testu niezawisłości sędziego. Sprawa o sygn. akt I ZB 63/22 została zakończona odrzuceniem wniosku jako niesporządzonego przez adwokata lub radcę prawnego wbrew wymogom określonym w art. 87¹ § 1 k.p.c. w zw. z art. 29 § 8 zd. czwarte u.SN.

W myśl art. 29 § 25 u.SN, od prawomocnego postanowienia Sądu Najwyższego (zarządzenia odrzucającego wniosek) wydanego na skutek rozpoznania wniosku (dotyczącego testu niezawisłości sędziego) nie przysługuje wniosek o wznowienie postępowania lub skarga o wznowienie postępowania. Wznowienie jest możliwe tylko w odniesieniu do postępowań sądowych zakończonych prawomocnym orzeczeniem, a więc nie zarządzeniem – art. 540 § 1 k.p.k.

Biorąc pod uwagę powyższe, nie jest dopuszczalny wniosek o wznowienie postępowania w sprawie o sygn. akt I ZB 63/22, zakończonej zarządzeniem o odrzuceniu wniosku o przeprowadzenie testu niezawisłości sędziów i dlatego pozostawiono wniosek bez rozpoznania.

Mając na względzie powyższe Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

[M. T.]

[ms]

